

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.1.2004
KOM(2004) 55 endelig

2002/0021 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i medfør af EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringsforslag til Rådets fælles holdning om
forlag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG i henhold til EF-traktatens artikel 250,
stk. 2

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i medfør af EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringsforslag til Rådets fælles holdning om
forlag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader

1. BAGGRUND

Forslaget, COM(2002)17 final¹, blev i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagning, jf. EF-traktatens artikel 175, stk. 1, oversendt til Europa-Parlamentet og Rådet den 19. februar 2002.

Regionsudvalget besluttede ikke at afgive udtalelse.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 18. juli 2002².

Europa-Parlamentet afgav udtalelse under førstebehandlingen den 14. maj 2003.

Rådet nåede til politisk enighed om en fælles holdning den 13. juni 2003. Rådet vedtog en fælles holdning den 18. september 2003.

Europa-Parlamentet vedtog den 17. december 2003 under andenbehandlingen fire ændringsforslag til Rådets fælles holdning.

I denne udtalelse redegøres der i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, litra c), for Kommissionens stillingtagen til Europa-Parlamentets ændringsforslag.

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget har til formål at indføre rammebestemmelser for miljøansvar med henblik på at forebygge eller afhjælpe miljøskader i form af skader på beskyttede arter og naturtyper, skade på vandmiljøet og skade på jorden. Bortset fra bestemte undtagelser skal den virksomhed, der er årsag til miljøskaden eller til overhængende fare for en sådan skade, i overensstemmelse med princippet om at forureneren betaler betale udgifterne til gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse eller afhjælpning.

¹ EFT C 151 E af 25.06.2002, s. 132.

² EFT C 241 af 07.10.2002, s. 162.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Almindelige bemærkninger

Europa-Parlamentet vedtog på sit plenarmøde den 17. december 2003 fire ændringsforslag: nemlig nr. **12**, **22**, **27** og **46**.

Kommissionen kan helt godkende forslag nr. **27**, og nr. **12** i princippet. Den kan ikke tilslutte sig de øvrige to ændringsforslag (**22** og **46**).

3.2. Detaljerede bemærkninger

3.2.1. Det fuldstændigt godkendte ændringsforslag

Ændringsforslag nr. 27

Kommissionen tilslutter sig ændringsforslag nr. **27**, hvori et af de spørgsmål, som Kommissionen må tage op i sin rapport om, hvorledes direktivet fungerer, yderligere præciseres. Denne præcisering vedrører forholdet mellem redernes erstatningsansvar og olieaftagernes bidrag i sammenhæng med undersøgelsen af anvendelsen af artikel 4, stk. 2 og 4, for så vidt angår udelukkelse fra direktivets anvendelsesområde af forurening, der omfattes af de internationale instrumenter, der er opført i bilag IV.

3.2.2. Principielt godkendte ændringsforslag

Ændringsforslag nr. 12

I ændringsforslag nr. **12** præciseres, at de ansvarlige myndigheder kun ”i sidste ende” træffer de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen tilslutter sig i princippet dette ændringsforslag, hvis artikel 6 ændres således, at ordene ”i sidste ende” ikke placeres i slutningen af artikel 6, stk. 2, litra e), men i slutningen af artikel 6, stk. 3.

3.2.3. Afviste ændringsforslag

Ændringsforslag nr. 46

Ifølge ændringsforslag nr. **46** udgår den bestemmelse [artikel 4, stk. 3], hvorefter operatøren kan begrænse sit ansvar i overensstemmelse med national gennemførelseslovgivning til konventionen om begrænsning af ansvaret for søretlige krav fra 1976 eller Strasbourg-konventionen fra 1988 om begrænsning af ansvar for sejlads ad indre vandveje. Kommissionen kan ikke tilslutte sig dette ændringsforslag, fordi det ville forstyrre den generelle balance i den fælles holdning betydeligt³. Det skal med hensyn hertil anføres, at den ansvarsbegrænsning, der overvejes i artikel 4, stk. 3, ikke ville gælde miljøskader i de medlemsstater, der ikke har ratificeret og gennemført de to pågældende konventioner. Kommissionen kan under alle omstændigheder i den rapport, der omhandles i artikel 18, overveje, om anvendelsen af artikel 4, stk. 3, har ført til uønskede resultater.

³ Kommissionen gav fuld støtte til den fælles holdning i sin meddelelse af 19. september 2003 til Europa-Parlamentet [SEC(2003) 1027 endelig udg.].

Ændringsforslag nr. 22

Ifølge ændringsforslag nr. 22 skal Kommissionen fremlægge forslag om en harmoniseret obligatorisk finansiel sikkerhedsstillelse, såfremt der ikke er etableret passende instrumenter eller markeder for forsikring eller andre former for finansiel sikkerhedsstillelse. Obligatorisk finansiel sikkerhedsstillelse skulle indføres gradvis (først for skader på vand og jordmiljøvand og efter en evalueringsperiode på to år for afhjælpning af skader på beskyttede arter og naturtyper). Der kan ifølge kriterier anført i ændringsforslaget fra sag til sag og for hver enkelt lokalitet fastsættes et loft for den finansielle sikkerhedsstillelse. Endelig kan medlemsstaterne beslutte, at de ikke anvender denne bestemmelse for lavrisikoaktiviteter. Kommissionen kan ikke tilslutte sig dette ændringsforslag, fordi det påvirker initiativretten. Desuden vil det blive meget vanskeligt at vedtage regler om tilladelse til finansiel sikkerhedsstillelse, når de virksomheder, der har størst knowhow, og som er økonomisk mest interesseret i at udvikle sådanne produkter, ikke har kunne gøre det. For så vidt angår afsnit 2a og 2b i ændringsforslaget kan Kommissionen ikke se, at der i øjeblikket er behov for disse yderligere bestemmelser, der på dette stadium og indtil der vedtages ny fællesskabslovgivning om finansiel sikkerhed, kun medfører, at medlemsstaterne får beføjelser til at vedtage foranstaltninger vedrørende finansiel sikkerhedsstillelse. Det skal således noteres, at medlemsstaterne under alle omstændigheder kan vedtage sådanne regler på grundlag af deres generelle beføjelser til at lovgive på deres eget territorium, fordi ingen bestemmelse i direktivet forhindrer dem i det.

4. KONKLUSION

Kommissionen ændrer ifølge EF-traktatens artikel 250, stk. 2, sit forslag i overensstemmelse med ovenstående.